

[Arbejdsministeren]

ning, at den interesse og forståelse for arbejdsmiljøets betydning, der opstod i løbet af 1970'erne, og som er fulgt op med en omfattende uddannelses- og vejledningsindsats, ikke tabes på gulvet ved en for kraftig opbremsning i arbejdet med at skabe forbedringer på dette område.

Jeg må derfor advare stærkt imod, at man plukker detaljer ud af helheden, idet vi erved risikerer, at parterne mister tilliden til det system, hvis succes i høj grad er afhængig af parternes aktive og positive medvirken. Regeringen kan derfor ikke medvirke til de to forslag om forringelse af arbejdsmiljøreglerne, der i dag er til første behandling her i Folketinget. Til gengæld kan regeringen give tilsagn om at ville fastlægge en realistisk og fornuftig gennemførelsestakt for nye arbejdsmiljøregler og om sammen med arbejdsmiljørådet at foretage en kritisk gennemgang af eksisterende arbejdsmiljøregler med henblik på at fjerne bestemmelser, som tiden er løbet fra.

Forhandling

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne takke ministeren for besvarelsen, og jeg vil da også gerne takke for de indledende bemærkninger, fordi et af formålene netop var at få diskuteret nogle holdninger. Jeg havde næsten forudset, at ministeren ville komme med en temmelig teknisk redegørelse for, hvad der var sket, og hvad der ville ske, og det er måske ikke så forfærdelig interessant. Derimod er det interessant at få en diskussion om, hvorfor det sker.

Ministeren talte i sine indledende bemærkninger om, at man altid var påpasselig med, at tingene skete i en rimelig rækkefølge, og at der var en lempelig igangsættelse. Det er jeg da ikke uenig i, men det væsentlige må vel stadig væk være, at det er nogle rimelige regler, der bliver indført, og det, jeg synes man af og til gemmer sig lidt bag ved, er at sige: det kan godt være, vi sætter målsætningerne højt, men til gengæld kan vi så vente lidt. Ikke desto mindre viser det sig, når reglerne faktisk træder i kraft, jfr. f.eks. hviletidsbestemmelserne på det offentlige område, at det giver nogle problemer, ganske uanset at man måske sætter det lempeligt i gang.

Så sagde ministeren også, at han fortsat bakkede det synspunkt op, at der skulle laves

økonomiske konsekvensberegninger, og det synes jeg ministeren skal have tak for; det er meget væsentligt, og jeg er meget glad for, at ministeren giver det tilsagn.

Men igen er der problemet med de klart formulerede regler, for hvis man ikke har klart formulerede regler at gå efter, er det umuligt for nogen som helst at finde ud af, hvad de økonomiske konsekvenser bliver, og noget af det, som jeg senere skal komme ind på, og som er væsentligt på dette område, er netop, at man får strammet nogle af disse regler op, så man ved, hvornår man overtræder loven, og hvornår man overholder reglerne. Det er dér, usikkerheden ligger.

Jeg vil nævne nogle af de hovedbekendtgørelser, der dels er trådt i kraft, dels er undervejs, og prøve at ridse nogle af de problemer op, som jeg synes der er.

Med hensyn til bekendtgørelsen om sikkerhedsorganisationer, § 9-kurserne, vil jeg sige, at jeg synes, det største problem her er, at den skal dække så mange forskellige grupper ansatte. Der er ikke nogen, der tvivler på, at der er behov for sikkerhedskurser for ansatte i sværindustrien eller på en byggeplads, stilladsarbejdere f.eks. Men problemet er, at man forsøger at lave et system, som samtidig skal passe på kontor- og administrationsområdet, som har nogle ganske andre vilkår.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han kan sige noget som helst om, hvordan den forsøgsordning er forløbet, som, så vidt jeg ved, netop er afsluttet, om man har forsøgt at køre kontor- og administrationsområdet ind på et 24 timers kursus i stedet for et 32 timers kursus.

Jeg synes, at et af problemerne netop er stivheden i systemet, at man laver nogenlunde de samme kurser, af samme omfang, af samme varighed, for alle ansatte, for der er nogle, der har mere behov for dem end andre. Jeg vil slet ikke afvise, at ansatte i industrien skal have 48 timer på et kursus, det tror jeg i masser af tilfælde er rimeligt. Til gengæld har jeg svært ved at se det rimelige heri for kontorphersonale.

Med hensyn til bedriftssundhedstjenesten kommer det store problem formodentlig til at opstå nu, hvor bygge- og anlægsbranchen også skal ind, og jeg vil gerne spørge her: hvilke planer har ministeren for, hvordan dette store område nu skal ind? Er det rig-